

Te face solenni junget sibi.

Ifacides venit ad Charras, saxumque revellit
 De puteo, ut pecudes potum agat usta Rachel.
 Audit, & hunc lacrymis assumit Avunculus ortis
 In generum, & natam jungit utramque viro.

Jacob aime Rachel.

A toutes ces frayeurs, qui travailloient son ame,
 Succedent les ardeurs, d'une innocente flame:
 Jacob voyant Rachel, son cœur en est épris;
 Sert Laban, la demande, & Rachel est son prix.

God provides for his Own.

Jacob to Haran Comes, he Rachel saw;
 Roll's back the stone, that they might water draw:
 He Like't & Lov'd, and with his Uncle stay'd,
 And Seven Years he serv'd to gain the Maid.

Der Ehestand ist von Gott.

O Rachel Jacobs Lust du komst daher gegangen /
 Mit deiner weissen Herd / zu stillen ihr verlangen /
 Und weil dich Jacob hie zu seinem Schatz erschn /
 Muß er noch sieben Jahr ins Vaters Diensten stehn.

Het Huwelijk is van God.

Siet Rachel, Labans krooft, in 't quikste van haar jaren,
 Gelijk als met een Zee van wit gekrulde baren,
 Met Lammers digt omgolft, in 't midden van 't gedrang.
 Wie sloofde voor die deugd geen veertien jaren lang?